Vuk i sedam kozlića

ART. 373/1-7

17673

»Idem u polje, na rad«, rekla je djeci mama-koza. »Zaključajte kuću i čuvajte se zlog vuka. Otvarajte vrata samo ako čujete moj glas!«
»Čuvat ćemo se!« odgovorilo je sedam jarića.

Lukavi vuk vidio je kozu gdje odlazi od kuće. Znao je da su jarići sami. Uronio je svoju šapu u brašno i šapa je postala bijela. Promijenio je glas; zapiskao je visoko: »Otvorite!« Jadni jarići mislili su da se mama vraća i tako su otvorili vuku!

»Me-e, me-e, me-e!« u strahu su zameketali jarići. Ugledavši vuka na vratima, pobjegli su brzo — jedan pod krevet, drugi pod stol, bilo kuda po kući.
Uzalud! Vuk ih je sve ubrzo pronašao i progutao.

Spasio se samo jedan jarić, i to onaj koji se sakrio u zidni sat. On je žalosnoj majci ispričao sve kako je bilo i kako je vuk posuo brašnom svoju šapu, pa ih prevario.

Koza je potrčala da pronađe vuka. Našla ga je pod nekim stablom, blizu bunara. Prežderao se i zaspao. Ona je škarama razrezala vuku trbuh. Sretni jarići iskočili su na livadu. Zatim su donijeli kamenje i stavili ga vuku u trbuh. Mama-koza sašila je rez.

Tada su se svi zajedno sakrili i vidjeli kako se vuk probudio. Bio je žedan; nagnuo se nad bunar da se napije vode. Teško kamenje preteglo je vuka u dubinu. On se utopio u bunaru.
Nestanak grabežljivog vuka proslavilo je sedam jarića pjesmom i plesom.

PRIREDILA: LENA POLITEO
IZDANJE: GIRO »NAŠA DJECA«, ZAGREB
OOUR IZDAVAČKA DJELATNOST
ZA OOUR: DRAGO KOZINA
NAKLADA: 8.000 PRIMJERAKA
TISAK: ČGP VEČER, OOUR MARIBORSKI TISK, MARIBOR 1989.
COPYRIGHT BY PESTALOZZI-VERLAG, ERLANGEN